

Sagen sattes til Forhandling.

A. C. Mortensen: I Henhold til Loven af 29. Marts 1924 om kommunale Valg havde Borgerne Valgret, naar de havde betalt den til Inddrivelse forfaldne Skat for de sidste 4 Kvartaler før Valget, og i Henhold til samme Lovs § 7 havde Kommunalbestyrelsen Ret til under vanskelige Forhold for den enkelte Skatteyder at eftergive en Del af Skatten; under Sygdom, Arbejdsløshed og lignende kunde man eftergive Halvdelen og under ganske særlige Forhold to Trediedele af Skatten. Og en saadan Eftergivelse havde ingen Indflydelse paa den kommunale Valgret. Men saa kom de for Smaaafolk saa onde Aar 1927—28, da man foretog den stærke Nedskaering af de sociale Udgifter og bl. a. helt afskaffede den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Og ved Loven af 4. April 1928 føjede man Spot til Skade ved at vedtage en betydelig Skærpeelse af Valgretsbestingelserne. Det bestemtes da for det første, at man for at have Valgret skal have betalt ikke blot 4 Kvartalers Skat, men de sidste 7 Kvartalers Skat, der er forfaldet til Inddrivelse før Valget, og det var jo i Virkeligheden en betydelig Skærpeelse, hvad naturligvis ogsaa var Mening. Men der opstod bl. a. derved den Urimelighed, at en Mand, hvis han f. Eks. flytter til en Kommune den 1. Januar Aaret før, Valget skal foregaa, og i de kommende Kvartaler betaler sin Kommuneskat, har Valgret, uanset om han har aldrig saa mange Skatte- restancer i den Kommune, han flyttede fra, medens den Mand, der hele Tiden har boet i Kommunen, mister sin Valgret, hvis der blot er en Ubetydelighed af de sidste 7 Kvartalers Skat, han ikke har betalt. Men ikke nok hermed, det blev ogsaa vedtaget, at man mister den kommunale Valgret, hvis man har faaet eftergivet mere end en Trediedel af den paalignede Skat. Dette synes at være endnu mere urimeligt. Man kan jo være forvisset om, at det ikke falder nogen Kommunalbestyrelse ind at eftergive en Skatteyder Skatten, medmindre Forholdene er meget vanskelige for ham, men hvis han saa trods Vanskelighederne søger at faa betalt hele den resterende Skat, risikerer han alligevel at miste Valgretten, hvis han har faaet eftergivet mere end en Trediedel. Hele denne Lov var en Urime- lighed, og den Betegnelse, som mit Partis ærede Ordfører brugte ved Lovforslagets Behandling i 1928, var derfor ikke ueffen. Han sagde, at Lovforslaget sejlede under falsk Flag, og at Titelen burde lyde: For-

slag til Lov om at fratage fraflyttede Bor- gere, særlig syge og arbejdsløse, deres kom- munale Valgret, for det var jo det, der var Meningen, og det var det, der blev Resul- tatet. Først berøvede man en stor Del af de arbejdsløse alle Hjælpemidler, og der- efter sagde man til dem: Betaler I ikke jeres Skat fuldt ud, ja, selv om I betaler alt det, I skal, efter at Kommunen har eftergivet, hvad den finder Anledning til, kan I miste jeres Valgret — den kommunale Valgret, som i Virkeligheden har langt større Interesse for de fattige i en Kom- mune end for de rige. Man tør derfor nok paastaa, at det overfor de arbejdsløse var at føje Spot til Skade. Men i Øjeblikket blæser der jo en noget mildere Luftning, der blæser ikke saa skarp en Vind som den, der blæste herinde i 1927 og 1928, i alt Fald synes jo et Flertal i begge Rigsdagens Ting at have erkendt, at den Nedskaering, der foretoges overfor de arbejdsløse i 1927, var for skarp. Jeg kunde derfor tænke mig, at man vilde erkende Urimeligheden af den i 1928 foretagne Valgretsindskræn- ning, og jeg nærer derfor et stille Haab om, at det foreliggende Lovforslag, der gaar ud paa at ophæve den Valgretsind- skrænkning, der blev foretaget overfor Smaaafolk, overfor de fattige, i 1928, maa blive vedtaget, saaledes at Loven af 29. Marts 1924 igen kan komme til at gælde fuldt ud, og i dette Haab skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Krag: Det her foreliggende Lovfor- slag har jo en ret lang Forhistorie, som jeg dog ikke skal komme indgaaende ind paa, men hvorom jeg i Hovedsagen skal henvise til Forhandlingen om den Forespørgsel, der fra mit Parti rettedes til den daværende Indenrigsminister i 1925. Forespørgselen findes i Folketingstidende for 1924—25 Sp. 4188, og Behandlingen af den, som navnlig er af Betydning, findes paa Sp. 4481, og der vil ærede Medlemmer, som interesserer sig for denne Sag, kunne finde alle de Momenter, som har været bestem- mende for det Flertal paa Rigsdagen, som i 1928 gennemførte Ændringen af den kom- munale Valglov af 1924. Det, som man, da denne Forespørgsel rettedes, spurgte den daværende Indenrigsminister om, var dette, om han mente, at Lovens Skattebestem- melser som Betingelse for Udøvelse af kom- munal Valgret muliggjorde Opførelsen paa den kommunale Valgliste til Valget i Marts 1925 af Personer, som stod i Restance med Skattebeløb, forfaldne til Inddrivelse ved